

kom nu tilbage til sin tidligere Antydning, idet han nu søgte at præcisere den ved atter at frembære dette Sags og den forventede Koncession. Saa vidt jeg kan forstaa den ærede Minister mener han at der allerede herved er vist en Mangel paa Interesse for selve Foretagendet og altsaa brugt en Fremgangsmaade, som er helt forskjellig fra den, som den ærede Forespørger her, og ogsaa ved tidligere Leiligheder har laaet for Dagen. Som jeg nylig tillod mig at bemærke er jeg ikke i Stand til at forstaa hvad den høitærede Minister mener hermed. Naar Folk betinge sig Penge af Andre naar en Sag skal udføres, saa ligger der jo aldeles ikke at Sagen skal opgives, men vel inderer tværtimod det Modsatte. Saa vidt jeg kan fatte disse Forhandlinger, som jeg allerede under Finansudvalgets Forhandlinger og ogsaa ved andre Leiligheder har haft Anledning til at gøre mig bekendt med, kan jeg ikke se andet end at det, som man naturligt fra et almindeligt Standpunkt har fundet Anledning til at rette en moralisk Betskedelse imod de 2 Herrer for, som have haft med denne Sag at gøre, er jo det at de have ladet Sagen falde; men det er jo dog noget aldeles forskjelligt herfra. Det er de to andre de have faaet Koncessionen, sælge den til andre, er jo netop det helt Modsatte af at lade Sagen falde, thi idet de slutte en Overenskomst om, at Sagen skal overdrages til Andre, for at blive udført, gøre de jo dog i Virkeligheden det Modsatte af at lade Sagen falde. Jeg tillaaer, at det, som den høitærede Minister her har draget frem, det er mig en fuldstændig Gaade, hvad han mener dermed, og jeg tvivler om, at den høitærede Minister vil kunne fremsette det klart for noget Menneske.

S. Jensen. Der er vist ikke noget Medlem her tilstede, uden at han med megen Interesse har hørt Forhandlingene om denne Forespørgsel. Den Waade, hvorpaa den ærede Forespørger har motiveret sin Forespørgsel, har uenegetlig været meget interessant, men hele denne Forhandling har været saa indviklet, at man kun med megen Vanskelighed har kunnet følge den. Der er vist Ingen, som med større Interesse end jeg har fulgt denne Fore-

spørgsel, hvilket er saa naturligt, da den hænger sammen med Interesser, som vedrører den Kredts, jeg nærmest repræsenterer. Det synes, at den høitærede Minister er kommen atil at drage et noget andet Spørgsmaal ind heri, og det tør derfor maaske ogsaa være mig tilladt at streife en Smule ind derpaa. Alle vi, som høre hjemme i Holbæk Amt og i den Best for Holbæk liggende Gæne, have glædet os atil at faae en direkte Bane over Frederiksund med et selvstændigt Udgangspunkt for Skibehavn. Vi have dertil ikke alene glædet os, fordi vi derved vilde faae en selvstændig Bane, men ogsaa fordi vi derved vilde blive frit for at komme i Berørelse med eller til Afhængighed af Borsbold til det sjællandske Fernbaneselskab. Dette havde uenegetlig længe ønsket for os derude, og vi vilde maaske aldrig eller i alt Fald meget sent have faaet nogen Bane, hvis ikke det Selskab, hvort den ærede Forespørger havde Del, havde pirret ved Sagen og taget fat paa den. Det var vist det, der drog dem frem, og vi havde, som sagt, glædet os atil, at det skulde lykkes at kunne faae den fort igjennem, men det skete ikke. Det vigtige Spørgsmaal for os bliver nu, hvor vi faae denne Bane, om dens Linie bliver heldig eller ikke heldig. Den høitærede Indenrigsminister har sagt, og jeg tvivler ikke derom, at han og flere Maaneder har haft meget at gøre med den Nordvestlige Linie. Jeg tvivler heller ikke om, at han vil gjøre sig at multigt Tid for at faae den korteste Linie til Holbæk, men hvis det skulde betyde sig, hvad man i disse Dage læser i Bladene, nemlig at den korteste Linie ikke kan vælges, hvormed Ministeren skulde være tilfunds at drage nogle af den korteste Linies Punkter op i den lange Fernbanelinie, synes dette os at ville blive mere uheldigt end alt andet, thi den lange Linie vil da blive endnu længere. Vi i den Best og ved Holbæk, og ligeledes en stor Del Folk over i Sjælland have Interesse af at faae den korteste Linie, men naar vi have holdt paa den, er det naturligtvis ikke for noget bestemt Punkt vedkommende, det er netop for at faae den korteste Linie. Derfor vilde det være mig meget kjær, om den ærede Indenrigsminister vilde vise mig den Gunst at besvare det